

---

aShTAvakra gItA

अष्टावक्रगीता

Document Information

Text title : Ashtavakra Gita

File name : ashtgita.itx

Category : gItA, giitaa

Location : doc_giitaa

Author : Vedic tradition

Transliterated by : John Richards jhr at universalist.worldonline.co.uk

Proofread by : John Richards, Raj Acharya kingteacher at hotmail, Rajani Arjun Shankar

Latest update : October 6, 2005, October 22, 2021

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

November 5, 2024

sanskritdocuments.org

अष्टावक्रगीता

॥ श्री ॥

अथ श्रीमदष्टावक्रगीता प्रारभ्यते ॥

१

जनक उवाच ॥

कथं ज्ञानमवाप्नोति कथं मुक्तिर्भविष्यति ।
वैराग्यं च कथं प्राप्तमेतद् भ्रूढि मम प्रभो ॥ १-१ ॥

अष्टावक्र उवाच ॥

मुक्तिमिच्छसि येत्तात विषयान् विषवत्त्यज ।
क्षमार्जवदयातोषसत्यं पीयूषवद् भज ॥ १-२ ॥

न पृथ्वी न जलं नाग्निर्न वायुर्धूर्न वा भवान् ।
ओषां साक्षिणमात्मानं चिद्रूपं विद्धि मुक्तये ॥ १-३ ॥

यदि देहं पृथक् कृत्य सिति विश्राम्य तिष्ठसि ।
अधुनैव सुषी शान्तो बन्धमुक्तो भविष्यसि ॥ १-४ ॥

न त्वं विप्रादिको वर्णो नाश्रमी नाक्षगोचरः ।
असङ्गोऽसि निराकारो विश्वसाक्षी सुषी भव ॥ १-५ ॥

धर्माधर्मौ सुषुं द्रुषुं मानसानि न ते विभो ।
न कर्तासि न भोक्तासि मुक्त एवासि सर्वदा ॥ १-६ ॥

ओको द्रष्टासि सर्वस्य मुक्तप्रायोऽसि सर्वदा ।
अयमेव हि ते बन्धो द्रष्टारं पश्यसीतरम् ॥ १-७ ॥

अहं कर्तेत्यहंमानमहाकृष्णालिहंशितः ।

नाडं कर्तेति विश्वासामृतं पीत्वा सुभं यर ॥ १-८ ॥
ऐको विशुद्धबोधोऽलमिति निश्चयवह्निना ।
प्रज्वाल्याज्ञानगहनं वीतशोकः सुधी भव ॥ १-९ ॥
यत्र विश्वमिदं भाति कल्पितं रज्जुसर्पवत् ।
आनन्दपरमानन्दः स बोधस्त्वं सुभं भव ॥ १-१० ॥
मुक्ताभिमानी मुक्तो हि बद्धो बद्धाभिमान्यपि ।
किंवदन्तील सत्येयं या मतिः सा गतिर्भवेत् ॥ १-११ ॥
आत्मा साक्षी विभुः पूर्ण ऐको मुक्तश्चिदङ्कियः ।
असङ्गो निःस्पृहः शान्तो भ्रमात्संसारवानिव ॥ १-१२ ॥
कूटस्थं बोधमद्वैतमात्मानं परिभाषय ।
आभासोऽलं भ्रमं मुक्त्वा भावं बाह्यमथान्तरम् ॥ १-१३ ॥
दृढाभिमानपाशेन चिरं बद्धोऽसि पुत्रक ।
बोधोऽलं ज्ञानभङ्गेन तन्निकृत्य सुधी भव ॥ १-१४ ॥
निःसङ्गो निष्क्रियोऽसि त्वं स्वप्नकाशो निरञ्जनः ।
अयमेव हि ते बन्धः समाधिमनुतिष्ठसि ॥ १-१५ ॥
त्वया व्याप्तमिदं विश्वं त्वयि प्रोतं यथार्थतः ।
शुद्धबुद्धस्वरूपस्त्वं मा गमः क्षुद्रचित्ताताम् ॥ १-१६ ॥
निरपेक्षो निर्विकारो निर्भरः शीतलाशयः ।
अगाधबुद्धिरक्षुब्धो भव शिन्मात्रवासनः ॥ १-१७ ॥
साकारमनृतं विद्धि निराकारं तु निश्चलम् ।
अेतत्त्वोपदेशेन न पुनर्भवसम्भवः ॥ १-१८ ॥
यथैवादर्शमध्यस्थे उपेक्षन्तः परितस्तु सः ।
तथैवाऽस्मिन् शरीरेऽन्तः परितः परमेश्वरः ॥ १-१९ ॥
ऐकं सर्वगतं व्योम बहिरन्तर्यथा घटे ।
नित्यं निरन्तरं ब्रह्म सर्वभूतगणै तथा ॥ १-२० ॥

जनक उवाच ॥

अहो निरञ्जनः शान्तो बोधोऽहं प्रकृतेः परः ।
 ऐतावन्तमहं कालं मोहेनैव विडम्बितः ॥ २-१ ॥
 यथा प्रकाशयाम्येको देहमेनं तथा जगत् ।
 अतो मम जगत्सर्वमथवा न च किञ्चन ॥ २-२ ॥
 स शरीरमहो विश्वं परित्यज्य मयाधुना ।
 कुतश्चित् कौशलाद् एव परमात्मा विलोक्यते ॥ २-३ ॥
 यथा न तोयतो भिन्नास्तर्जुगाः कुनबुद्बुदाः ।
 आत्मनो न तथा भिन्नं विश्वमात्मविनिर्गतम् ॥ २-४ ॥
 तन्तुमात्रो भवेद् एव पटो यद्गद् विचारितः ।
 आत्मतन्मात्रमेवेद् तद्गद् विश्वं विचारितम् ॥ २-५ ॥
 यथैवेक्षुरसे क्लृप्ता तेन व्यासैव शर्करा ।
 तथा विश्वं मयि क्लृप्तं मया व्यासं निरन्तरम् ॥ २-६ ॥
 आत्माज्ञानाज्जगद्भाति आत्मज्ञानान्न भासते ।
 रज्ज्वज्ञानादहोर्भाति तज्ज्ञानाद् भासते न हि ॥ २-७ ॥
 प्रकाशो मे निजं रूपं नातिरिक्तोऽस्म्यहं ततः ।
 यदा प्रकाशते विश्वं तदाहं भास एव हि ॥ २-८ ॥
 अहो विकल्पितं विश्वमज्ञानान्मयि भासते ।
 रूप्यं शुक्तौ कृष्णी रज्जौ वारि सूर्यकरे यथा ॥ २-९ ॥
 मत्तो विनिर्गतं विश्वं मय्येव लयमेष्यति ।
 मृदि कुम्भो जले वीथिः कनके कटकं यथा ॥ २-१० ॥
 अहो अहं नमो मलयं विनाशो यस्य नास्ति मे ।
 ब्रह्मादिस्तम्भपर्यन्तं जगन्नाशोऽपि तिष्ठतः ॥ २-११ ॥
 अहो अहं नमो मलयमेकोऽहं देहवानपि ।
 क्वचिन्न गन्ता नागन्ता व्याप्य विश्वमवस्थितः ॥ २-१२ ॥
 अहो अहं नमो मलयं दक्षो नास्तीह मत्समः ।

असंस्पृश्य शरीरेण येन विश्वं चिरं धृतम् ॥ २-१३ ॥
 अलो अलं नमो मलयं यस्य मे नास्ति किञ्चन ।
 अथवा यस्य मे सर्वं यद् वाऽभनसगोचरम् ॥ २-१४ ॥
 ज्ञानं ज्ञेयं तथा ज्ञाता त्रितयं नास्ति वास्तवम् ।
 अज्ञानाद् भाति यत्रेदं सोऽलमस्मि निरञ्जनः ॥ २-१५ ॥
 द्वैतमूलमलो दुःखं नान्यत्तस्याऽस्ति भेषजम् ।
 दृश्यमेतन् मृषा सर्वमेकोऽलं चिद्रसोमलः ॥ २-१६ ॥
 बोधमात्रोऽलमज्ञानाद् उपाधिः कल्पितो मया ।
 अेवं विमृशतो नित्यं निर्विकल्पे स्थितिर्मम ॥ २-१७ ॥
 न मे बन्धोऽस्ति मोक्षो वा भ्रान्तिः शान्ता निराश्रया ।
 अलो मयि स्थितं विश्वं वस्तुतो न मयि स्थितम् ॥ २-१८ ॥
 सशरीरमिदं विश्वं न किञ्चिदिति निश्चितम् ।
 शुद्धचिन्मात्र आत्मा य तत्कस्मिन् कल्पनाधुना ॥ २-१९ ॥
 शरीरं स्वर्गनरकौ बन्धमोक्षौ भयं तथा ।
 कल्पनामात्रमेवैतत् किं मे कार्यं चिदात्मनः ॥ २-२० ॥
 अलो जनसामूहेऽपि न द्वैतं पश्यतो मम ।
 अरण्यमिव संवृत्तं क्व रतिं करवाण्यलम् ॥ २-२१ ॥
 नाडं देहो न मे देहो ज्वो नाडमडं छि चित् ।
 अयमेव छि मे बन्ध आसीधा ज्विते स्पृहा ॥ २-२२ ॥
 अलो भुवनकल्लोर्वैर्विचित्रैर्द्राङ्कं समुत्थितम् ।
 मय्यनन्तमलाम्बोधौ चित्तवाते समुद्धते ॥ २-२३ ॥
 मय्यनन्तमलाम्बोधौ चित्तवाते प्रशाम्यति ।
 अभाग्याज्जुववणिजो जगत्पोतो विनश्चरः ॥ २-२४ ॥
 मय्यनन्तमलाम्बोधावाश्चर्यं ज्वववीचयः ।
 उद्यन्ति ध्रान्तिं ज्वेलन्ति प्रविशन्ति स्वभावतः ॥ २-२५ ॥

अष्टावङ्क उवाच ॥

अविनाशिनमात्मानमेकं विज्ञाय तत्पतः ।
 तवात्मज्ञानस्य धीरस्य कथमर्थाङ्गने रतिः ॥ 3-१ ॥
 आत्माज्ञानादृढो प्रीतिर्विषयलभमगोरथरे ।
 शुक्तेरज्ञानतो लोभो यथा रजतविलभे ॥ 3-२ ॥
 विश्वं स्फुरति यत्रेदं तरङ्गा एव सागरे ।
 सोऽहमस्मीति विज्ञाय किं हीन एव धावसि ॥ 3-3 ॥
 श्रुत्वापि शुद्धयैतन्य आत्मानमतिसुन्दरम् ।
 उपस्थेऽत्यन्तसंसक्तो मालिन्यमधिगच्छति ॥ 3-४ ॥
 सर्वभूतेषु यात्मानं सर्वभूतानि यात्मनि ।
 मुनेर्जनत आश्चर्यं ममत्वमनुवर्तते ॥ 3-५ ॥
 आस्थितः परमाद्वैतं मोक्षार्थेऽपि व्यवस्थितः ।
 आश्चर्यं कामवशागो विकलः केविशिक्षया ॥ 3-६ ॥
 उद्भूतं ज्ञानदुर्मित्रमवधार्यातिदुर्बलः ।
 आश्चर्यं काममाकाङ्क्षेत् कालमन्तमनुश्रितः ॥ 3-७ ॥
 षडामुत्र विरक्तस्य नित्यानित्यविवेकिनः ।
 आश्चर्यं मोक्षकामस्य मोक्षाद् एव विभीषिका ॥ 3-८ ॥
 धीरस्तु भोज्यमानोऽपि पीज्यमानोऽपि सर्वदा ।
 आत्मानं केवलं पश्यन् न तुष्यति न कुप्यति ॥ 3-९ ॥
 येष्टमानं शरीरं स्वं पश्यत्यन्यशरीरवत् ।
 संस्तवे यापि निन्दायां कथं क्षुभ्येत् मडाशयः ॥ 3-१० ॥
 मायामात्रमिदं विश्वं पश्यन् विगतकौतुकः ।
 अपि सन्निहिते मृत्यौ कथं त्रस्यति धीरधीः ॥ 3-११ ॥
 निःस्पृहं मानसं यस्य नैराशयेऽपि मडात्मनः ।
 तस्यात्मज्ञानतृप्तस्य तुलना केन जायते ॥ 3-१२ ॥
 स्वभावाद् एव जानानो दृश्यमेतन्न किञ्चन ।

एतं ग्राह्यमिदं त्याज्यं स किं पश्यति धीरधीः ॥ ३-१३ ॥

अन्तस्त्यक्तकषायस्य निर्द्दस्य निराशिषः ।

यदृच्छयागतो भोगो न दुःभाय न तुष्टये ॥ ३-१४ ॥

४

जनक उवाच ॥

उन्तात्मज्ञानस्य धीरस्य भेलतो भोगलीलया ।

न हि संसारवाडीकैर्भूतैः सल समानता ॥ ४-१ ॥

यत् पदं प्रेप्सवो दीनाः शकाद्याः सर्वदेवताः ।

अखो तत्र स्थितो योगी न लर्षमुपगच्छति ॥ ४-२ ॥

तज्ज्ञस्य पुण्यपापाभ्यां स्पर्शां ल्यन्तर्न जायते ।

न ल्याकाशस्य धूमेन दृश्यमानापि सःगतिः ॥ ४-३ ॥

आत्मैवेदं जगत्सर्वं ज्ञातं येन मलात्मना ।

यदृच्छया वर्तमानं तं निषेधुं क्षमेत कः ॥ ४-४ ॥

आब्रह्मस्तम्भापर्यन्ते भूतग्रामे यतुर्विधे ।

विज्ञस्यैव हि सामर्थ्यमिच्छानिच्छाविवर्जने ॥ ४-५ ॥

आत्मानमद्भयं कश्चिज्जानाति जगदीश्वरम् ।

यद् वेत्ति तत्स कुरुते न भयं तस्य कुत्रचित् ॥ ४-६ ॥

५

अष्टावङ्क उवाच ॥

न ते सःगोऽस्ति केनापि किं शुद्धस्त्यक्तुमिच्छसि ।

सःघातविलयं कुर्वन्नैवमेव लयं व्रज ॥ ५-१ ॥

उदेति भवतो विश्वं वारिधेरिव बुद्धुः ।

एति ज्ञात्वैकमात्मानमेवमेव लयं व्रज ॥ ५-२ ॥

प्रत्यक्षमप्यवस्तुत्वाद् विश्वं नास्त्यमले त्वयि ।

रज्जुसर्पं एव व्यक्तमेवमेव लयं व्रज ॥ ५-३ ॥

સમદુઃખસુખઃ પૂર્ણા આશાનૈરાશ્યયોઃ સમઃ ।
સમજીવિતમૃત્યુઃ સન્નેવમેવ લયં વ્રજ ॥ ૫-૪ ॥

૬

જનક ઉવાચ ॥

આકાશવદનન્તોડહં ઘટવત્ પ્રાકૃતં જગત્ ।
ઇતિ જ્ઞાનં તથૈતસ્ય ન ત્યાગો ન ગ્રહો લયઃ ॥ ૬-૧ ॥
મહોદધિરિવાહં સ પ્રપન્થો વીચિસન્નિભઃ ।
ઇતિ જ્ઞાનં તથૈતસ્ય ન ત્યાગો ન ગ્રહો લયઃ ॥ ૬-૨ ॥
અહં સ શુક્તિસહુશો રૂપ્યવદ્ વિશ્વકલ્પના ।
ઇતિ જ્ઞાનં તથૈતસ્ય ન ત્યાગો ન ગ્રહો લયઃ ॥ ૬-૩ ॥
અહં વા સર્વભૂતેષુ સર્વભૂતાન્યથો મયિ ।
ઇતિ જ્ઞાનં તથૈતસ્ય ન ત્યાગો ન ગ્રહો લયઃ ॥ ૬-૪ ॥

૭

જનક ઉવાચ ॥

મય્યનન્તમહામ્ભોઘૌ વિશ્વપોત ઇતસ્તતઃ ।
ભ્રમતિ સ્વાન્તવાતેન ન મમાસ્ત્યસહિષ્ણતા ॥ ૭-૧ ॥
મય્યનન્તમહામ્ભોઘૌ જગદ્વીચિઃ સ્વભાવતઃ ।
ઉદેતુ વાસ્તમાયાતુ ન મે વૃદ્ધિર્ન ચ ક્ષતિઃ ॥ ૭-૨ ॥
મય્યનન્તમહામ્ભોઘૌ વિશ્વં નામ વિકલ્પના ।
અતિશાન્તો નિરાકાર એતદેવાહમાસ્થિતઃ ॥ ૭-૩ ॥
નાત્મા ભાવેષુ નો ભાવસ્ત્રાનન્તે નિરન્જને ।
ઇત્યસક્તોડસ્મૃહઃ શાન્ત એતદેવાહમાસ્થિતઃ ॥ ૭-૪ ॥
અહો ચિન્માત્રમેવાહમિન્દ્રજાલોપમં જગત્ ।
ઇતિ મમ કથં કુત્ર હેયોપાદેયકલ્પના ॥ ૭-૫ ॥

८

अष्टावङ्ग उवाच ॥

तदा बन्धो यदा चित्तं किञ्चिद् वाञ्छति शोचति ।
 किञ्चिन् मुञ्चति गृह्णाति किञ्चिद्धृष्यति कुप्यति ॥ ८-१ ॥
 तदा मुक्तिर्यदा चित्तं न वाञ्छति न शोचति ।
 न मुञ्चति न गृह्णाति न हृष्यति न कुप्यति ॥ ८-२ ॥
 तदा बन्धो यदा चित्तं सकृत् कास्वपि दृष्टिषु ।
 तदा मोक्षो यदा चित्तमसकृत् सर्वदृष्टिषु ॥ ८-३ ॥
 यदा नाहुं तदा मोक्षो यदाहुं बन्धनं तदा ।
 भवेति उलयथा किञ्चिन्मा गुडाज्ञा विमुञ्च मा ॥ ८-४ ॥

९

अष्टावङ्ग उवाच ॥

कृताकृते च द्वन्द्वानि कदा शान्तानि कस्य वा ।
 अेवं ज्ञात्वेह निर्वेदाद् भव त्यागपरोऽप्रती ॥ ९-१ ॥
 कस्यापि तात धन्यस्य लोक्येष्टावलोचनात् ।
 श्रुवितेच्छा बुभुक्षा च बुभुत्सोपशमं गताः ॥ ९-२ ॥
 अनित्यं सर्वमेवेदं तापत्रितयदृषितम् ।
 असारं निन्दितं उभयमिति निश्चित्य शाम्यति ॥ ९-३ ॥
 कोऽसौ कालो वयः किं वा यत्र द्वन्द्वानि नो नृणाम् ।
 तान्युपेक्ष्य यथाप्राप्तवतीं सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ९-४ ॥
 नाना मतं मलर्षीणां साधूनां योगिनां तथा ।
 दृष्ट्वा निर्वेदमापन्नः को न शाम्यति मानवः ॥ ९-५ ॥
 कृत्वा मूर्तिपरिज्ञानं यैतन्यस्य न किं गुरुः ।
 निर्वेदसमतायुक्त्या यस्तास्यति संसृतेः ॥ ९-६ ॥
 पश्य भूतविकारांस्त्वं भूतमात्रान् यथार्थतः ।
 तत्क्षणाद् बन्धनिर्मुक्तः स्वरूपस्थो भविष्यसि ॥ ९-७ ॥

વાસના એવ સંસાર ઇતિ સર્વા વિમુચ્ય તાઃ ।
તત્યાગો વાસનાત્યાગાત્સ્થિતિરથ યથા તથા ॥ ૯-૮ ॥

૧૦

અષ્ટાવક્ર ઉવાચ ॥

વિહાય વૈરિણં કામમર્થં ચાનર્થસદુલમ્ ।
ધર્મમધ્યેતયોર્લેતું સર્વત્રાનાદરં કુરુ ॥ ૧૦-૧ ॥
સ્વપ્રેન્દ્રજાલવત્ પશ્ય દિનાનિ ત્રીણિ પચ્ય વા ।
મિત્રક્ષેત્રધનાગારદારદાયાદિસમ્પદઃ ॥ ૧૦-૨ ॥
યત્ર યત્ર ભવેતૃષ્ણા સંસારં વિહ્લિ તત્ર વૈ ।
પ્રૌઢવૈરાગ્યમાશ્રિત્ય વીતતૃષ્ણઃ સુખી ભવ ॥ ૧૦-૩ ॥
તૃષ્ણામાત્રાત્મકો બન્ધસ્તત્રાશો મોક્ષ ઉચ્યતે ।
ભવાસંસક્તિમાત્રેણ પ્રાપ્સિતુષ્ટિર્મુહુર્મુહુઃ ॥ ૧૦-૪ ॥
ત્વમેકશ્ચેતનઃ શુદ્ધો જડં વિશ્વમસત્તથા ।
અવિદ્યાપિ ન કિંચિત્સા કા બુભુત્સા તથાપિ તે ॥ ૧૦-૫ ॥
રાજ્યં સુતાઃ કલત્રાણિ શરીરાણિ સુખાનિ ચ ।
સંસક્તસ્યાપિ નશ્ચાનિ તવ જન્મનિ જન્મનિ ॥ ૧૦-૬ ॥
અલમર્થેન કામેન સુકૃતેનાપિ કર્મણા ।
એભ્યઃ સંસારકાન્તારે ન વિશ્રાન્તમભૂન્ મનઃ ॥ ૧૦-૭ ॥
કૃતં ન કતિ જન્માનિ કાયેન મનસા ગિરા ।
દુઃખમાયાસદં કર્મ તદદ્યાયુપરમ્યતામ્ ॥ ૧૦-૮ ॥

૧૧

અષ્ટાવક્ર ઉવાચ ॥

ભાવાભાવવિકારશ્ચ સ્વભાવાદિતિ નિશ્ચયી ।
નિર્વિકારો ગતકલેશઃ સુખેનૈવોપશામ્યતિ ॥ ૧૧-૧ ॥
ઈશ્વરઃ સર્વનિર્માતા નેહાન્ય ઇતિ નિશ્ચયી ।

अन्तर्गलितसर्वाशः शान्तः क्वापि न सज्जते ॥ ११-२ ॥

आपदः सम्पदः काले दैवादिवेति निश्चयी ।

तृप्तः स्वस्थेन्द्रियो नित्यं न वाञ्छति न शोचति ॥ ११-३ ॥

सुभद्रुःपे जन्ममृत्यू दैवादिवेति निश्चयी ।

साध्यादर्शा निरायासः कुर्वन्नपि न लिप्यते ॥ ११-४ ॥

चिन्तया जायते दुःखं नान्यथेडेति निश्चयी ।

तया लीनः सुप्ती शान्तः सर्वत्र गलितस्पृहः ॥ ११-५ ॥

नाडं देहो न मे देहो बोधोऽडमिति निश्चयी ।

डैवल्यमिव सम्प्राप्तो न स्मरत्यकृतं कृतम् ॥ ११-६ ॥

आब्रह्मस्तम्भपर्यन्तमडमेवेति निश्चयी ।

निर्विकल्पः शुचिः शान्तः प्राप्ताप्राप्तविनिर्वृतः ॥ ११-७ ॥

नानाश्चर्यमिदं विश्वं न डिञ्चिदिति निश्चयी ।

निर्वासनः स्फूर्तिमात्रो न डिञ्चिदिव शाम्यति ॥ ११-८ ॥

१२

जनक उवाच ॥

कायकृत्यासहः पूर्वं ततो वाग्विस्तरासहः ।

अथ चिन्तासहस्तस्माद् अेवमेवाडमास्थितः ॥ १२-१ ॥

प्रीत्यभावेन शब्दादेरदृश्यत्वेन चात्मनः ।

विक्षेपैकाग्रदृढय अेवमेवाडमास्थितः ॥ १२-२ ॥

समाध्यासादिविक्षिप्तौ व्यवहारः समाधये ।

अेवं विलोक्य नियममेवमेवाडमास्थितः ॥ १२-३ ॥

डेयोपादेयविरडाद् अेवं डर्षविषादयोः ।

अभावादधे डे ब्रह्मन् अेवमेवाडमास्थितः ॥ १२-४ ॥

आश्रमानाश्रमं ध्यानं चित्तस्वीकृतवर्जनम् ।

विकल्पं मम वीक्ष्यैतैरेवमेवाडमास्थितः ॥ १२-५ ॥

कर्मानुष्ठानमज्ञानाद् यथैवोपरमस्तथा ।

बुध्वा सम्यगिदं तत्त्वमेवमेवाडमास्थितः ॥ १२-६ ॥

अचिन्त्यं चिन्त्यमानोऽपि चिन्तारूपं भजत्यसौ ।

त्यक्त्वा तद्भावानं तस्माद् अेवमेवाडमास्थितः ॥ १२-७ ॥

अेवमेव कृतं येन स कृतार्थो भवेदसौ ।

अेवमेव स्वभावो यः स कृतार्थो भवेदसौ ॥ १२-८ ॥

१३

जनक उवाच ॥

अकिञ्चनभवं स्वास्थ्यं कौपीनत्वेऽपि दुर्लभम् ।

त्यागादाने विहायास्मादडमासे यथासुभम् ॥ १३-१ ॥

कुत्रापि भेदः कायस्य जिह्वा कुत्रापि षिद्यते ।

मनः कुत्रापि तत्त्यक्त्वा पुरुषार्थे स्थितः सुभम् ॥ १३-२ ॥

कृतं किमपि नैव स्याद् एति सञ्चिन्त्य तत्त्वतः ।

यदा यत्कर्तुमायाति तत् कृत्वासे यथासुभम् ॥ १३-३ ॥

कर्मनैष्कर्म्यनिर्भन्धभावाद् देहस्थयोगिनः ।

संयोगायोगविरहादडमासे यथासुभम् ॥ १३-४ ॥

अर्थानर्थो न मे स्थित्या गत्या न शयनेन वा ।

तिष्ठन् गच्छन् स्वपन् तस्मादडमासे यथासुभम् ॥ १३-५ ॥

स्वपतो नास्ति मे हानिः सिद्धिर्यत्नवतो न वा ।

नाशोल्वासौ विहायास्मादडमासे यथासुभम् ॥ १३-६ ॥

सुभादिरूपा नियमं भावेष्वालोड्य भूरिशः ।

शुभाशुभे विहायास्मादडमासे यथासुभम् ॥ १३-७ ॥

१४

जनक उवाच ॥

प्रकृत्या शून्यचित्तो यः प्रमादाद् भावभावनः ।

निद्रितो बोधित एव क्षीणसंस्मरणो छि सः ॥ १४-१ ॥

क्व धनानि क्व मित्राणि क्व मे विषयदस्यवः ।
 क्व शास्त्रं क्व य विज्ञानं यदा मे गविता स्पृहा ॥ १४-२ ॥
 विज्ञाते साक्षिपुरुषे परमात्मनि येश्वरे ।
 नैराश्ये बन्धमोक्षे य न चिन्ता मुक्तये मम ॥ १४-३ ॥
 अन्तर्विकल्पशून्यस्य बलिः स्वच्छन्द्यारिणः ।
 भ्रान्तस्येव दशास्तास्तास्तादृशा अेव जानते ॥ १४-४ ॥

१५

अष्टावक्र उवाच ॥

यथातथोपदेशेन कृतार्थः सत्त्वबुद्धिमान् ।
 आञ्जवमपि जिज्ञासुः परस्तत्र विमुच्यति ॥ १५-१ ॥
 मोक्षो विषयवैरस्यं बन्धो वैषयिको रसः ।
 अेतावदेव विज्ञानं यथेच्छसि तथा कुरु ॥ १५-२ ॥
 वाग्मिप्राज्ञामखीदीगं ज्ञनं मूकजडालसम् ।
 करोति तत्त्वबोधोऽयमतस्त्यक्तो बुभुक्षभिः ॥ १५-३ ॥
 न त्वं देखो न ते देखो भोक्ता कर्ता न वा भवान् ।
 चिद्रूपोऽसि सदा साक्षी निरपेक्षः सुषं चर ॥ १५-४ ॥
 रागद्वेषौ मनोधर्मौ न मनस्ते कदायन ।
 निर्विकल्पोऽसि बोधात्मा निर्विकारः सुषं चर ॥ १५-५ ॥
 सर्वभूतेषु यात्मानं सर्वभूतानि यात्मनि ।
 विज्ञाय निरुडङ्कारो निर्ममस्त्वं सुधी भव ॥ १५-६ ॥
 विश्वं स्फुरति यत्रेदं तरङ्गा षव सागरे ।
 तत्त्वमेव न सन्देखश्चिन्मूर्ते विज्वरो भव ॥ १५-७ ॥
 श्रद्धस्य तात श्रद्धस्य नात्र मोडं कुरुष्व भोः ।
 ज्ञानस्वरूपो भगवानात्मा त्वं प्रकृतेः परः ॥ १५-८ ॥
 गुणैः संवेष्टितो देहस्तिष्ठत्यायाति याति य ।
 आत्मा न गन्ता नागन्ता डिमेनमनुशोचसि ॥ १५-९ ॥

देहस्तिष्ठतु कल्पान्तं गच्छत्वद्यैव वा पुनः ।
 क्व वृद्धिः क्व य वा हानिस्तव चिन्मात्ररूपिणः ॥ १५-१० ॥
 त्वय्यनन्तमहाम्भोधौ विश्ववीचिः स्वभावतः ।
 उदेतु वास्तमायातु न ते वृद्धिर्न वा क्षतिः ॥ १५-११ ॥
 तात चिन्मात्ररूपोऽसि न ते भिन्नमिदं जगत् ।
 अतः कस्य कथं कुत्र उयोपादेयकल्पना ॥ १५-१२ ॥
 ऐकस्मिन्नव्यये शान्ते सिद्धाकाशेऽमले त्वयि ।
 कुतो जन्म कुतो कर्म कुतोऽहङ्कार एव य ॥ १५-१३ ॥
 यत्त्वं पश्यसि तत्रैकस्त्वमेव प्रतिभाससे ।
 किं पृथक् भासते स्वर्णात् कटकाङ्गानूपुरम् ॥ १५-१४ ॥
 अयं सोऽहमयं नाहं विभागमिति सन्त्यज ।
 सर्वमात्मेति निश्चित्य निःसङ्गुल्यः सुप्नी भव ॥ १५-१५ ॥
 तवैवाज्ञानतो विश्वं त्वमेकः परमार्थतः ।
 त्वतोऽन्यो नास्ति संसारी नासंसारी य कश्चन ॥ १५-१६ ॥
 भ्रान्तिमात्रमिदं विश्वं न किञ्चिदिति निश्चयी ।
 निर्वासनः स्फूर्तिमात्रो न किञ्चिदिव शाम्यति ॥ १५-१७ ॥
 ऐक एव भवाम्भोधावासीदस्ति भविष्यति ।
 न ते बन्धोऽस्ति मोक्षो वा कृतकृत्यः सुप्नं यत् ॥ १५-१८ ॥
 मा सङ्गुल्यविकल्पाभ्यां चित्तं क्षोभय चिन्मय ।
 उपशाम्य सुप्नं तिष्ठ स्वात्मन्यानन्दविग्रहे ॥ १५-१९ ॥
 त्यजैव ध्यानं सर्वत्र मा किञ्चिद् लुट्ति धारय ।
 आत्मा त्वं भुङ्क्त एवासि किं विमृश्य करिष्यसि ॥ १५-२० ॥

१६

अष्टावक्र उवाच ॥

आयक्ष्व शृणु वा तात नानाशास्त्राण्यनेकशः ।
 तथापि न तव स्वास्थ्यं सर्वविस्मरणार्हाद् ऋते ॥ १६-१ ॥

भोगं कर्म समाधिं वा कुरु विज्ञा तथापि ते ।
 चित्तं निरस्तसर्वाशमत्यर्थं शोचयिष्यति ॥ १६-२ ॥
 आयासात्सकलो दुःखी नैनं जनाति कश्चन ।
 अनेनैवोपदेशेन धन्यः प्राप्नोति निर्वृतिम् ॥ १६-३ ॥
 व्यापारे भिद्यते यस्तु निमेषोन्मेषयोरपि ।
 तस्यालस्य धुरीणस्य सुषुप्तं नान्यस्य कस्यचित् ॥ १६-४ ॥
 धृष्टं कृतमिदं नेति द्वन्द्वैर्मुक्तं यदा मनः ।
 धर्मार्थकाममोक्षेषु निरपेक्षं तदा भवेत् ॥ १६-५ ॥
 विरक्तो विषयद्वेषा रागी विषयबोद्धुः ।
 अहमोक्षविहीनस्तु न विरक्तो न रागवान् ॥ १६-६ ॥
 उयोपाद्यता तावत्संसारविटपाङ्कुरः ।
 स्मृडा ज्वति यावद् वै निर्वियारदशास्पदम् ॥ १६-७ ॥
 प्रवृत्तौ जायते रागो निर्वृत्तौ द्वेष एव हि ।
 निर्द्वन्द्वो बालवद् धीमान् एवमेव व्यवस्थितः ॥ १६-८ ॥
 डातुमिच्छति संसारं रागी दुःखज्जिडासया ।
 वीतरागो हि निर्दुःखस्तस्मिन्नपि न भिद्यति ॥ १६-९ ॥
 यस्याभिमानो मोक्षेऽपि देहेऽपि ममता तथा ।
 न य ज्ञानी न वा योगी केवलं दुःखभागसौ ॥ १६-१० ॥
 उरो यद्युपदेशे ते उरिः कमलजोऽपि वा ।
 तथापि न तव स्वाथ्यं सर्वविस्मरणोऽस्ते ॥ १६-११ ॥

१७

अष्टावक्र उवाच ॥

तेन ज्ञानकृत्वं प्राप्तं योगाभ्यासकृत्वं तथा ।
 तृप्तः स्वच्छेन्द्रियो नित्यमेकाकी रमते तु यः ॥ १७-१ ॥
 न कदाचिज्जगत्सिन्धुं तत्त्वज्ञो हन्त भिद्यति ।
 यत ऐकेन तेनेदं पूर्णं ब्रह्माण्डमण्डलम् ॥ १७-२ ॥

न जातु विषयाः डेऽपि स्वाराभं उर्ध्वयन्त्यमी ।
 सल्लकीपल्लवप्रीतमिवेत्तं निम्नपल्लवाः ॥ १७-३ ॥
 यस्तु भोगेषु भुङ्क्तेषु न भवत्यधिवासितः ।
 अभुङ्क्तेषु निराकाङ्क्षी तादृशो भवदुर्लभः ॥ १७-४ ॥
 बुभुक्षुरिड संसारे मुमुक्षुरपि दृश्यते ।
 भोगभोक्षनिराकाङ्क्षी विरलो छि मडाशयः ॥ १७-५ ॥
 धर्मार्थकामभोक्षेषु जिविते मरणे तथा ।
 कस्याप्युदारचित्तस्य उयोपादेयता न छि ॥ १७-६ ॥
 वाञ्छा न विश्रविलये न द्वेषस्तस्य य स्थितौ ।
 यथा जिविकया तस्माद् धन्य आस्ते यथा सुभम् ॥ १७-७ ॥
 कृतार्थोऽनेन ज्ञानेनेत्येवं गलितधीः कृती ।
 पश्यन् शृण्वन् स्मृशन् जिघ्रन्
 अश्रन्नास्ते यथा सुभम् ॥ १७-८ ॥
 शून्या दृष्टिर्वृथा येष्टा विकलानीन्द्रियाणि य ।
 न स्पृहा न विरक्तिर्वा क्षीणसंसारसागरे ॥ १७-९ ॥
 न जागर्ति न निद्राति नोन्मीलति न मीलति ।
 अलो परदशा क्वापि वर्तते मुक्तयेतसः ॥ १७-१० ॥
 सर्वत्र दृश्यते स्वस्थः सर्वत्र विमलाशयः ।
 समस्तवासना मुक्तो मुक्तः सर्वत्र राजते ॥ १७-११ ॥
 पश्यन् शृण्वन् स्मृशन् जिघ्रन् अश्रन्
 गृह्णन् वदन् प्रजन् ।
 छिडितानीछितैर्मुक्तो मुक्त एव मडाशयः ॥ १७-१२ ॥
 न निन्दति न य स्तौति न लुप्यति न कुप्यति ।
 न ददाति न गृह्णाति मुक्तः सर्वत्र नीरसः ॥ १७-१३ ॥
 सानुरागां स्त्रियं दृष्ट्वा मृत्युं वा समुपस्थितम् ।
 अविह्वलमनाः स्वस्थो मुक्त एव मडाशयः ॥ १७-१४ ॥
 सुभे दुःभे नरे नार्था सम्पत्सु य विपत्सु य ।
 विशेषो नैव धीरस्य सर्वत्र समदर्शिनः ॥ १७-१५ ॥

न हिंसा नैव कारुण्यं नौद्धत्यं न य दीनता ।
 नाश्चर्यं नैव य क्षोभः क्षीणसंसरणो नरे ॥ १७-१६ ॥
 न मुक्तो विषयद्वेष्टा न वा विषयलोलुपः ।
 असंसक्तमना नित्यं प्राप्ताप्राप्तमुपाश्रुते ॥ १७-१७ ॥
 समाधानासमाधानछिताछितविकल्पनाः ।
 शून्यचित्तो न जानाति डैवत्यमिव संस्थितः ॥ १७-१८ ॥
 निर्ममो निरलङ्कारो न डिञ्चिदिति निश्चितः ।
 अन्तर्गलितसर्वाशः कुर्वन्नपि करोति न ॥ १७-१९ ॥
 मनःप्रकाशसंमोहस्वप्नजाज्यविवर्जितः ।
 दशां कामपि सम्प्राप्तो भवेद् गलितमानसः ॥ १७-२० ॥

१८

अष्टावक्र उवाच ॥

यस्य बोधोदये तावत्स्वप्नवद् भवति भ्रमः ।
 तस्मै सुषुप्तैकतृपाय नमः शान्ताय तेजसे ॥ १८-१ ॥
 अर्जयित्वाभिलान् अर्थान् भोगानाप्नोति पुष्कलान् ।
 न हि सर्वपरित्यागमन्तरेण सुप्ती भवेत् ॥ १८-२ ॥
 कर्तव्यदुःखमार्तैर्ऽज्जवालादग्धान्तरात्मनः ।
 कुतः प्रशमपीयूषधारासारमृते सुषुप्तम् ॥ १८-३ ॥
 भवोऽयं भावनामात्रो न डिञ्चित् परमार्थतः ।
 नास्त्यभावः स्वभावानां भावाभावविभाविनाम् ॥ १८-४ ॥
 न दूरं न य सङ्क्षोयाल्लब्धमेवात्मनः पदम् ।
 निर्विकल्पं निरायासं निर्विकारं निरञ्जनम् ॥ १८-५ ॥
 व्यामोहमात्रविरतौ स्वतृपादानमात्रतः ।
 वीतशोका विराजन्ते निरावरणदृष्टयः ॥ १८-६ ॥
 समस्तं कल्पनामात्रमात्मा मुक्तः सनातनः ।
 षति विज्ञाय धीरो हि डिमभ्यस्यति भाववत् ॥ १८-७ ॥

आत्मा ब्रह्मेति निश्चित्य भावाभावौ च कल्पितौ ।
 निष्कामः किं विजानाति किं ब्रूते च करोति किम् ॥ १८-८ ॥
 अयं सोऽहमयं नाहमिति क्षीणा विकल्पना ।
 सर्वमात्मेति निश्चित्य तूष्णीमभूतस्य योगिनः ॥ १८-९ ॥
 न विक्षेपो न चैकाग्र्यं नातिबोधो न मूढता ।
 न सुषुप्तिं न य वा दुःखमुपशान्तस्य योगिनः ॥ १८-१० ॥
 स्वाराज्ये लैक्षवृत्तौ च लाभालाभे जने वने ।
 निर्विकल्पस्वभावस्य न विशेषोऽस्ति योगिनः ॥ १८-११ ॥
 क्व धर्मः क्व य वा कामः क्व चार्थः क्व विवेकिता ।
 षट् कृतमिदं नेति द्वन्द्वैर्मुक्तस्य योगिनः ॥ १८-१२ ॥
 कृत्यं किमपि नैवास्ति न कापि लुट्ति रञ्जना ।
 यथा श्रुवनमेवेह श्रुवन्मुक्तस्य योगिनः ॥ १८-१३ ॥
 क्व मोहः क्व य वा विश्वं क्व तद् ध्यानं क्व मुक्तता ।
 सर्वसङ्कल्पसीमायां विश्रान्तस्य मलात्मनः ॥ १८-१४ ॥
 येन विश्वमिदं दृष्टं स नास्तीति करोतु वै ।
 निर्वासनः किं कुरुते पश्यन्नपि न पश्यति ॥ १८-१५ ॥
 येन दृष्टं परं ब्रह्म सोऽहं ब्रह्मेति चिन्तयेत् ।
 किं चिन्तयति निश्चिन्तो द्वितीयं यो न पश्यति ॥ १८-१६ ॥
 दृष्टो येनात्मविक्षेपो निरोधं कुरुते त्वसौ ।
 उदारस्तु न विक्षिप्तः साध्याभावात्करोति किम् ॥ १८-१७ ॥
 धीरो लोकविपर्यस्तो वर्तमानोऽपि लोकवत् ।
 न समाधिं न विक्षेपं न लोपं स्वस्य पश्यति ॥ १८-१८ ॥
 भावाभावविहीनो यस्तुभो निर्वासनो बुधः ।
 नैव किञ्चित्कृतं तेन लोकदृष्ट्या विकुर्वता ॥ १८-१९ ॥
 प्रवृत्तौ वा निवृत्तौ वा नैव धीरस्य दुर्गन्धः ।
 यदा यत्कर्तुमायाति तत्कृत्वा तिष्ठतः सुषुप्तम् ॥ १८-२० ॥
 निर्वासनो निरालम्बः स्वच्छन्दो मुक्ताबन्धनः ।
 क्षिप्तः संस्कारवातेन येष्टते शुष्कपर्णवत् ॥ १८-२१ ॥

असंसारस्य तु क्वापि न उर्षो न विषादता ।
 स शीतलमना नित्यं विदेह एव राजये ॥ १८-२२ ॥
 कुत्रापि न जिहासास्ति नाशो वापि न कुत्रचित् ।
 आत्मारामस्य धीरस्य शीतलाञ्छतरात्मनः ॥ १८-२३ ॥
 प्रकृत्या शून्यचित्तस्य कुर्वतोऽस्य यदृच्छया ।
 प्राकृतस्येव धीरस्य न मानो नावमानता ॥ १८-२४ ॥
 कृतं देहेन कर्मैदं न मया शुद्धरूपिणः ।
 एति चिन्तानुरोधी यः कुर्वन्नपि करोति न ॥ १८-२५ ॥
 अतद्वादीव कुरुते न भवेदपि बालिशः ।
 श्रुवन्मुक्तः सुधी श्रीमान् संसरन्नपि शोभते ॥ १८-२६ ॥
 नानाविथारसुश्रान्तो धीरो विश्रान्तिमागतः ।
 न कल्पते न जानाति न शृणोति न पश्यति ॥ १८-२७ ॥
 असमाधेरविक्षेपान् न मुमुक्षुर्न येतरः ।
 निश्चित्य कल्पितं पश्यन् ब्रह्मैवास्ते मडाशयः ॥ १८-२८ ॥
 यस्यान्तः स्यादहङ्कारो न करोति करोति सः ।
 निरहङ्कारधीरेण न किञ्चिदहङ्कृतं कृतम् ॥ १८-२९ ॥
 नोद्विग्नं न य सन्तुष्टमकर्तुं स्पन्दवर्जितम् ।
 निराशं गतसन्देहं चित्तं मुक्तस्य राजते ॥ १८-३० ॥
 निर्ध्यातुं चेष्टितुं वापि यश्चित्तं न प्रवर्तते ।
 निर्निमित्तमिदं किन्तु निध्ययिति विचेष्टते ॥ १८-३१ ॥
 तत्त्वं यथार्थमाकर्ण्य मन्दः प्राप्नोति मूढताम् ।
 अथवा याति सङ्कोचममूढः कोऽपि मूढवत् ॥ १८-३२ ॥
 अेकाग्रता निरोधो वा मूढैरभ्यस्यते भृशम् ।
 धीराः कृत्यं न पश्यन्ति सुमवत्स्वपदे स्थिताः ॥ १८-३३ ॥
 अप्रयत्नात् प्रयत्नाद् वा मूढो नाप्नोति निर्वृतिम् ।
 तत्त्वनिश्चयमात्रेण प्राज्ञो भवति निर्वृतः ॥ १८-३४ ॥
 शुद्धं बुद्धं प्रियं पूर्णं निष्प्रपञ्चं निरामयम् ।

आत्मानं तं न जानन्ति तत्राभ्यासपरा जनाः ॥ १८-३५ ॥

नाप्नोति कर्मणा मोक्षं विमूढोऽभ्यासरूपिणा ।

धन्यो विज्ञानमात्रेण मुक्तस्तिष्ठत्यविडियः ॥ १८-३६ ॥

मूढो नाप्नोति तद् ब्रह्म यतो भवितुमिच्छति ।

अनिच्छन्नपि धीरो हि परब्रह्मस्वरूपभाक् ॥ १८-३७ ॥

निराधारा ग्रहव्यग्रा मूढाः संसारपोषकाः ।

अेतस्थानर्थमूलस्य मूलच्छेदः कृतो बुधैः ॥ १८-३८ ॥

न शान्तिं लभते मूढो यतः शमितुमिच्छति ।

धीरस्तत्त्वं विनिश्चित्य सर्वदा शान्तमानसः ॥ १८-३९ ॥

क्वात्मनो दर्शनं तस्य यद् दृष्टमवलम्बते ।

धीरास्तं तं न पश्यन्ति पश्यन्त्यात्मानमव्ययम् ॥ १८-४० ॥

क्व निरोधो विमूढस्य यो निर्बन्धं करोति वै ।

स्वारांमस्यैव धीरस्य सर्वदासावकृत्रिमः ॥ १८-४१ ॥

भावस्य भावकः कश्चिन् न किञ्चिद् भावकोपरः ।

उभयाभावकः कश्चिद् अेवमेव निराकुलः ॥ १८-४२ ॥

शुद्धमद्भ्यमात्मानं भावयन्ति कुबुद्ध्यः ।

न तु जानन्ति संमोहाधावज्जुवमनिर्वृताः ॥ १८-४३ ॥

मुमुक्षोर्बुद्धिरालम्बनन्तरेण न विद्यते ।

निरालम्बैव निष्कामा बुद्धिर्मुक्तस्य सर्वदा ॥ १८-४४ ॥

विषयद्वीपिनो वीक्ष्य यकिताः शरणार्थिनः ।

विशन्ति ञटिति कोऽं निरोधैकाग्रसिद्ध्ये ॥ १८-४५ ॥

निर्वासनं हरिं दृष्ट्वा तूष्णीं विषयदन्तिनः ।

पलायन्ते न शक्तास्ते सेवन्ते कृतयाटयः ॥ १८-४६ ॥

न मुक्तिकारिकां धत्ते निःशङ्को युक्तमानसः ।

पश्यन् शृण्वन् स्मृशन् जिघ्रन्नश्रन्नास्ते यथासुषुम् ॥ १८-४७ ॥

वस्तुश्रवाणमात्रेण शुद्धबुद्धिर्निराकुलः ।

नैवाचारमनाचारमौदास्यं वा प्रपश्यति ॥ १८-४८ ॥

यदा यत्कर्तुमायाति तदा तत्कुरुते ऋजुः ।
 शुभं वाप्यशुभं वापि तस्य चेष्टा हि आलवत् ॥ १८-४९ ॥
 स्वातन्त्र्यात्सुभमाप्नोति स्वातन्त्र्याल्लभते परम् ।
 स्वातन्त्र्यान्निर्वृतिं गच्छेत्स्वातन्त्र्यात् परमं पदम् ॥ १८-५० ॥
 अकर्तृत्वमभोक्तृत्वं स्वात्मनो मन्यते यदा ।
 तदा क्षीणा भवन्त्येव समस्ताश्चित्तवृत्तयः ॥ १८-५१ ॥
 उच्छृङ्खलाप्यङ्गुलिका स्थितिर्धीरस्य राजते ।
 न तु सस्युद्धचित्तस्य शान्तिर्भूढस्य कृत्रिमा ॥ १८-५२ ॥
 विलसन्ति मडाभोगैर्विशन्ति गिरिगह्वरान् ।
 निरस्तकल्पना धीरा अबध्ना मुक्तबुद्ध्यः ॥ १८-५३ ॥
 श्रोत्रियं देवतां तीर्थमङ्गनां भूपतिं प्रियम् ।
 दृष्ट्वा सम्भूज्य धीरस्य न कापि लृष्टि वासना ॥ १८-५४ ॥
 भृत्यैः पुत्रैः कलत्रैश्च दौहित्रैश्चापि गोत्रजैः ।
 विडस्य धिक्कृतो योगी न याति विदृतिं मनाङ् ॥ १८-५५ ॥
 सन्तुष्टोऽपि न सन्तुष्टः भिन्नोऽपि न य भिद्यते ।
 तस्याश्चर्यदृशां तां तां तादृशा अेव जानते ॥ १८-५६ ॥
 कर्तव्यतैव संसारो न तां पश्यन्ति सूरयः ।
 शून्याकारा निराकारा निर्विकारा निराभयाः ॥ १८-५७ ॥
 अकुर्वन्नपि सङ्क्षोभाद् व्यग्रः सर्वत्र मूढधीः ।
 कुर्वन्नपि तु कृत्यानि कुशलो हि निराकुलः ॥ १८-५८ ॥
 सुभमास्ते सुभं शेते सुभमायाति याति य ।
 सुभं वञ्चति सुभं भुङ्क्ते व्यवहारेऽपि शान्तधीः ॥ १८-५९ ॥
 स्वभावाद्यस्य नैवार्तिर्लोडवद् व्यवहारिणः ।
 मडाद्भ्रष्ट एवाक्षोभ्यो गतकलेशः सुशोभते ॥ १८-६० ॥
 निवृत्तिरपि मूढस्य प्रवृत्ति रूपजायते ।
 प्रवृत्तिरपि धीरस्य निवृत्तिः क्लृप्तमाग्निनी ॥ १८-६१ ॥
 परिग्रहेषु वैराग्यं प्रायो मूढस्य दृश्यते ।
 देहे विगलिताशस्य क्व रागः क्व विरागता ॥ १८-६२ ॥

भावनाभावनासक्ता दृष्टिर्मूढस्य सर्वदा ।
 भाव्यभावनया सा तु स्वस्थस्यादृष्टिरुपिणी ॥ १८-६३ ॥
 सर्वारम्भेषु निष्कामो यश्चरेद् बालवन् मुनिः ।
 न लेपस्तस्य शुद्धस्य क्रियमाणोऽपि कर्मणि ॥ १८-६४ ॥
 स अेव धन्य आत्मज्ञः सर्वभावेषु यः समः ।
 पश्यन् शृण्वन् स्पृशन् जिघ्रन् अन्ननिस्तर्षमानसः ॥ १८-६५ ॥
 क्व संसारः क्व याभासः क्व साध्यं क्व य साधनम् ।
 आकाशस्येव धीरस्य निर्विकल्पस्य सर्वदा ॥ १८-६६ ॥
 स जयत्यर्थसंन्यासी पूर्णस्वरसविग्रहः ।
 अङ्गत्रिमोऽनवच्छिन्ने समाधिर्यस्य वर्तते ॥ १८-६७ ॥
 भङ्गनात्र किमुक्तेन ज्ञाततत्त्वो मलाशयः ।
 भोगभोक्षनिराकाङ्क्षी सदा सर्वत्र नीरसः ॥ १८-६८ ॥
 मउदादि जगद्वैतं नाममात्रविजृम्भितम् ।
 विहाय शुद्धबोधस्य किं कृत्यमवशिष्यते ॥ १८-६९ ॥
 भ्रमभूतमिदं सर्वं किञ्चिन्नास्तीति निश्चयी ।
 अलक्ष्यस्फुराणः शुद्धः स्वभावेनैव शाम्यति ॥ १८-७० ॥
 शुद्धस्फुराणरूपस्य दृश्यभावमपश्यतः ।
 क्व विधिः क्व य वैराग्यं क्व त्यागः क्व शमोऽपि वा ॥ १८-७१ ॥
 स्फुरतोऽनन्तरुपेण प्रकृतिं य न पश्यतः ।
 क्व भन्धः क्व य वा मोक्षः क्व उर्षः क्व विषादिता ॥ १८-७२ ॥
 बुद्धिपर्यन्तसंसारे मायामात्रं विवर्तते ।
 निर्ममो निरुद्धारो निष्कामः शोभते बुधः ॥ १८-७३ ॥
 अक्षयं गतसन्तापमात्मानं पश्यतो मुनेः ।
 क्व विद्या य क्व वा विश्वं क्व देहोऽहं ममेति वा ॥ १८-७४ ॥
 निरोधादीनि कर्माणि जहाति जडधीर्यदि ।
 मनोरथान् प्रलापांश्च कर्तुमाप्नोत्यतत्क्षणात् ॥ १८-७५ ॥
 मन्दः श्रुत्वापि तद्भस्तु न जहाति विमूढताम् ।

निर्विकल्पो बहिर्यत्नादन्तर्विषयलालसः ॥ १८-७६ ॥

ज्ञानाद् गलितकर्मा यो लोकदृष्ट्यापि कर्मकृत् ।

नाप्रोत्यवसरं कर्तुं वक्तुमेव न किञ्चन ॥ १८-७७ ॥

क्य तमः क्य प्रकाशो वा लानं क्य य न किञ्चन ।

निर्विकारस्य धीरस्य निरातङ्गस्य सर्वदा ॥ १८-७८ ॥

क्य धैर्यं क्य विवेकित्वं क्य निरातङ्गतापि वा ।

अनिर्वाच्यस्वभावस्य निःस्वभावस्य योगिनः ॥ १८-७९ ॥

न स्वर्गो नैव नरको ज्वन्मुक्तिर्न यैव हि ।

बहुनात्र किमुक्तेन योगदृष्ट्या न किञ्चन ॥ १८-८० ॥

नैव प्रार्थयते लाभं नालाभेनानुशोयति ।

धीरस्य शीतलं चित्तममृतेनैव पूरितम् ॥ १८-८१ ॥

न शान्तं स्तौति निष्कामो न दृष्टमपि निन्दति ।

समदुःखसुखस्तुमः किञ्चित् कृत्यं न पश्यति ॥ १८-८२ ॥

धीरो न द्वेष्टि संसारमात्मानं न द्विदृक्षति ।

दर्षामर्षविनिर्मुक्तो न मृतो न य ज्वति ॥ १८-८३ ॥

निःस्नेहः पुत्रदारादौ निष्कामो विषयेषु य ।

निश्चिन्तः स्वशरीरेऽपि निराशः शोभते बुधः ॥ १८-८४ ॥

तुष्टिः सर्वत्र धीरस्य यथापतितवर्तिनः ।

स्वच्छन्दं यरतो देशान् यत्रस्तमितशायिनः ॥ १८-८५ ॥

पततूदेतु वा देहो नास्य चिन्ता मलात्मनः ।

स्वभावभूमिविश्रान्तिविस्मृताशेषसंसृतेः ॥ १८-८६ ॥

अकिञ्चनः कामयारो निर्द्वन्द्वश्छिन्नसंशयः ।

असक्तः सर्वभावेषु डेवलो रमते बुधः ॥ १८-८७ ॥

निर्ममः शोभते धीरः समलोष्टाश्मकाञ्चनः ।

सुभिन्नलुदयग्रन्थिर्विनिर्धूतजस्तमः ॥ १८-८८ ॥

सर्वत्रानवधानस्य न किञ्चिद् वासना लृष्टि ।

मुक्तात्मनो वितृप्तस्य तुलना केन जायते ॥ १८-८९ ॥

जनत्रपि न जानाति पश्यत्रपि न पश्यति ।
 ब्रुवन् अपि न य ब्रूते कोऽन्यो निर्वासनादृते ॥ १८-८० ॥
 भिक्षुर्वा भूपतिर्वापि यो निष्कामः स शोभते ।
 भावेषु गलिता यस्य शोभनाशोभना मतिः ॥ १८-८१ ॥
 क्व स्वाच्छन्धं क्व सङ्क्षोभः क्व वा तत्त्वविनिश्चयः ।
 निर्व्याजार्जवभूतस्य यरितार्थस्य योगिनः ॥ १८-८२ ॥
 आत्मविश्रान्तिर्तृप्तेन निराशेन गतार्तिना ।
 अन्तर्यदनुभूयेत तत् कथं कस्य कथ्यते ॥ १८-८३ ॥
 सुभोऽपि न सुषुभौ य स्वप्नेऽपि शयितो न य ।
 जागरेऽपि न जागर्ति धीरस्तुमः पदे पदे ॥ १८-८४ ॥
 ज्ञः सचिन्तोऽपि निश्चिन्तः सेन्द्रियोऽपि निरिन्द्रियः ।
 सुबुद्धिरपि निर्बुद्धिः साडङ्कारोऽनडङ्कृतिः ॥ १८-८५ ॥
 न सुष्पी न य वा दुष्पी न विरक्तो न सङ्गवान् ।
 न मुमुक्षुर्न वा मुक्ता न किञ्चिन्न य किञ्चन ॥ १८-८६ ॥
 विक्षेपेऽपि न विक्षिप्तः समाधौ न समाधिमान् ।
 जात्येऽपि न जडो धन्यः पाण्डित्येऽपि न पाण्डितः ॥ १८-८७ ॥
 मुक्तो यथास्थितिस्वस्थः कृतकर्तव्यनिर्वृतः ।
 समः सर्वत्र वैतृष्यान्न स्मरत्यकृतं कृतम् ॥ १८-८८ ॥
 न प्रीयते वन्दमानो निन्दमानो न कुप्यति ।
 नैवोद्धिजति मरणे जिवने नाभिनन्दति ॥ १८-८९ ॥
 न धावति जनाकीर्णं नारण्यमुपशान्तधीः ।
 यथातथा यत्रतत्र सम एवावतिष्ठते ॥ १८-९० ॥

१९

जनक उवाच ॥

तत्त्वविज्ञानसन्दंशमादाय लृढयोदरात् ।
 नानाविधपरामर्शशल्योद्धारः कृतो मया ॥ १९-१ ॥

क्व धर्मः क्व य वा कामः क्व चार्थः क्व विवेकिता ।
 क्व द्वैतं क्व य वाऽद्वैतं स्वमङ्गि स्थितस्य मे ॥ १९-२ ॥
 क्व भूतं क्व भविष्यद् वा वर्तमानमपि क्व वा ।
 क्व देशः क्व य वा नित्यं स्वमङ्गि स्थितस्य मे ॥ १९-३ ॥
 क्व यात्मा क्व य वानात्मा क्व शुभं क्वाशुभं यथा ।
 क्व चिन्ता क्व य वाचिन्ता स्वमङ्गि स्थितस्य मे ॥ १९-४ ॥
 क्व स्वप्नः क्व सुषुप्तिर्वा क्व य जागरणं तथा ।
 क्व तुरीयं भयं वापि स्वमङ्गि स्थितस्य मे ॥ १९-५ ॥
 क्व दूरं क्व समीपं वा भाष्यं क्वाभ्यन्तरं क्व वा ।
 क्व स्थूलं क्व य वा सूक्ष्मं स्वमङ्गि स्थितस्य मे ॥ १९-६ ॥
 क्व मृत्युर्जुषितं वा क्व लोकाः क्वास्य क्व लौकिकम् ।
 क्व लयः क्व समाधिर्वा स्वमङ्गि स्थितस्य मे ॥ १९-७ ॥
 अलं त्रिवर्गकथया योगस्य कथयाभ्यलम् ।
 अलं विज्ञानकथया विश्रान्तस्य ममात्मनि ॥ १९-८ ॥

२०

जनक उवाच ॥

क्व भूतानि क्व देहो वा क्वेन्द्रियाणि क्व वा मनः ।
 क्व शून्यं क्व य नैराश्यं मत्स्वरूपे निरञ्जने ॥ २०-१ ॥
 क्व शास्त्रं क्वात्मविज्ञानं क्व वा निर्विषयं मनः ।
 क्व तृप्तिः क्व वितृष्णात्वं गतद्वन्द्वस्य मे सदा ॥ २०-२ ॥
 क्व विद्या क्व य वाविद्या क्वाहं क्वेदं मम क्व वा ।
 क्व बन्ध क्व य वा मोक्षः स्वरूपस्य क्व रूपिता ॥ २०-३ ॥
 क्व प्रारब्धानि कर्माणि ज्वन्मुक्तिरपि क्व वा ।
 क्व तद् विदेहकैवल्यं निर्विशेषस्य सर्वदा ॥ २०-४ ॥
 क्व कर्ता क्व य वा भोक्ता निश्चिंयं स्फुरणं क्व वा ।
 क्वापरोक्षं हलं वा क्व निःस्वभावस्य मे सदा ॥ २०-५ ॥

क्व लोके क्व मुमुक्षुर्वा क्व योगी ज्ञानवान् क्व वा ।
क्व भङ्गः क्व य वा मुक्तः स्वस्वरूपेऽलमद्भये ॥ २०-६ ॥

क्व सृष्टिः क्व य संसारः क्व साध्यं क्व य साधनम् ।
क्व साधकः क्व सिद्धिर्वा स्वस्वरूपेऽलमद्भये ॥ २०-७ ॥

क्व प्रमाता प्रमाणं वा क्व प्रमेयं क्व य प्रमा ।
क्व किञ्चित् क्व न किञ्चिद् वा सर्वदा विमलस्य मे ॥ २०-८ ॥

क्व विक्षेपः क्व यैकाग्र्यं क्व निर्बोधः क्व मूढता ।
क्व ङर्षः क्व विषादो वा सर्वदा निष्क्रियस्य मे ॥ २०-९ ॥

क्व यैष व्यवहारो वा क्व य सा परमार्थता ।
क्व सुभं क्व य वा दुभं निर्विमर्शस्य मे सदा ॥ २०-१० ॥

क्व माया क्व य संसारः क्व प्रीतिर्विरतिः क्व वा ।
क्व श्रुवः क्व य तद्ब्रह्म सर्वदा विमलस्य मे ॥ २०-११ ॥

क्व प्रवृत्तिर्निर्वृत्तिर्वा क्व मुक्तिः क्व य बन्धनम् ।
कूटस्थनिर्विभागस्य स्वस्थस्य मम सर्वदा ॥ २०-१२ ॥

क्वोपदेशः क्व वा शास्त्रं क्व शिष्यः क्व य वा गुरुः ।
क्व यास्ति पुरुषार्थो वा निरुपाधेः शिवस्य मे ॥ २०-१३ ॥

क्व यास्ति क्व य वा नास्ति क्वास्ति यैकं क्व य द्वयम् ।
अङ्गनात्र किमुक्तेन किञ्चिन्नोत्तिष्ठते मम ॥ २०-१४ ॥

इति अष्टावङ्गीता समाप्ता ।
॥ ॐ तत्सत् ॥

Encoded and proofread by John Richards

Proofread by Raj Acharya kingteacher at hotmail, Rajani Arjun Shankar

---

——
aShTAvakra gItA

pdf was typeset on November 5, 2024

——

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

